

การถ่ายทอดภูมิปัญญาท้องถิ่น
ทางด้านช่างฝีมือพื้นบ้าน
การทำไม้กวาดจากไม้ไผ่
ตำบลบางขุนทอง อำเภอตากใบ

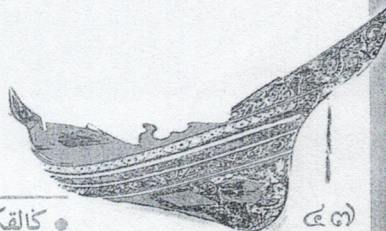
ประวัติครูภูมิปัญญาท้องถิ่น

ประวัติความเป็นมา

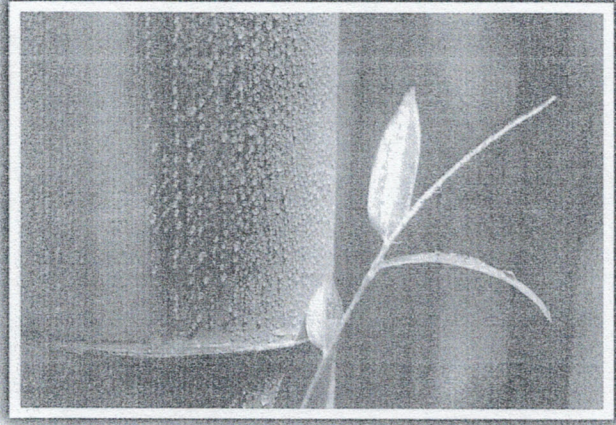
จุดเริ่มต้นของผลิตภัณฑ์และภูมิปัญญาการทำไม้กวาดจากไม้ไผ่ คือ เมื่อหลายปีที่ผ่านมาชาวบ้านก็มีอาชีพเสริม เช่น การจักสาน การทำแคบหมู การทำปุ๋ยชีวภาพ เป็นต้น แต่อาชีพเหล่านี้ก็ยังไม่สามารถทำให้ชาวบ้านดำรงชีพได้อย่างเพียงพอ จึงได้ช่วยกันคิดหาอาชีพเสริม โดยได้คิดที่จะผลิตไม้กวาดจากไม้ไผ่ เพราะไม้กวาดจากไม้ไผ่เป็นผลิตภัณฑ์ที่ใช้กันทั่วครัวเรือน ทำให้หมดไปและต้องซื้อใช้กันเป็นประจำ และเป็นผลิตภัณฑ์ที่ไม่ยากต่อการทำ ต้นทุนน้อย ใช้ระยะเวลาทำไม่นาน ใช้ทำในเวลาว่างก็ได้ เก็บไว้ได้นานไม่เสีย และสามารถปรับเปลี่ยนรูปแบบตามความต้องการของตลาดได้ ไม้ไผ่เป็นวัสดุที่มีในท้องถิ่นที่เก่าแก่ที่มนุษย์รู้จักนำมาใช้เพื่อความสะอาดสบายในชีวิตประจำวัน ในขณะที่โลกปัจจุบัน เป็นเรื่องของพลาสติกและเหล็ก ไม้ไผ่สามารถนำมาใช้ประโยชน์ได้อย่างกว้างขวาง เช่น งานก่อสร้าง งานจักสานภาชนะต่าง ๆ หลักสูตรการทำไม้กวาดจากไม้ไผ่เป็นการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ภูมิปัญญาไทย และพัฒนาคุณภาพชีวิตของชาวบ้านในท้องถิ่น เพื่อขยายโอกาสสร้างอาชีพให้เกิดรายได้ลดรายจ่าย แก้ไขปัญหาความยากจน ส่งเสริมรายได้ในชุมชน การกินดีอยู่ดีและสร้างความมีสุขเกิดขึ้นในชุมชน

ชื่อ นายแอะ นามสกุล ทองคุปต์
เชื้อชาติ ไทย สัญชาติ ไทย
หมายเลขบัตรประชาชน ๓-๙๖๐๒-๐๐๒๐๓-๕๘-๑
วันเดือนปีเกิด ๒๕๘๒ อายุ ๗๑ ปี
ภูมิลำเนา (บ้านเกิด) บ้านโคกงู
ที่อยู่ปัจจุบัน (ที่สามารถติดต่อได้)
บ้านเลขที่ ๔๐ หมู่ที่ ๓ ตำบลบางขุนทอง อำเภอ
ตากใบ จังหวัดนราธิวาส รหัสไปรษณีย์ ๙๖๑๑๐
ความสามารถทางด้านช่างฝีมือพื้นบ้าน ได้รับการถ่ายทอดจากญาติพี่น้อง

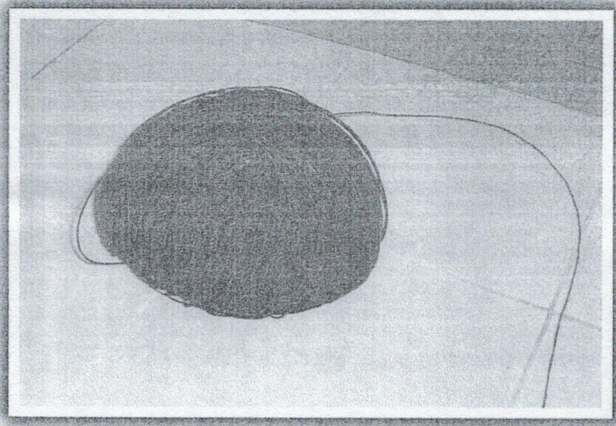
วัสดุ/อุปกรณ์

๑. ไม้ไผ่

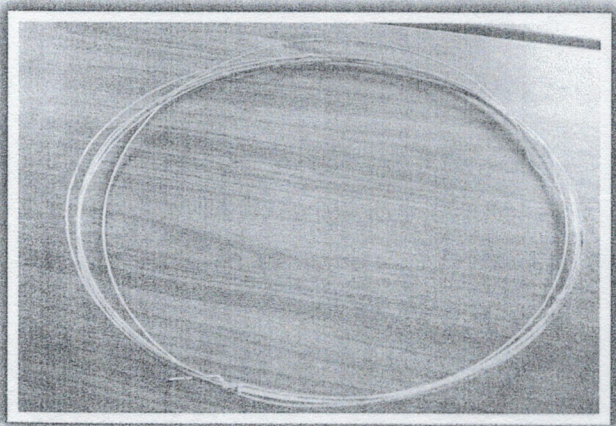
๔. แฉร์แลคหรือแลคเกอร์

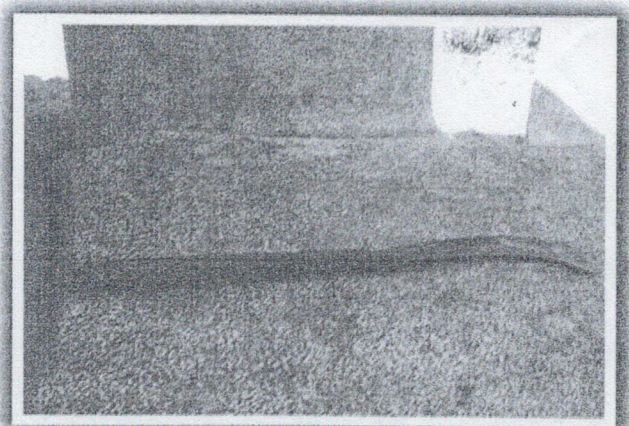
๒. เชือกพลาสติก

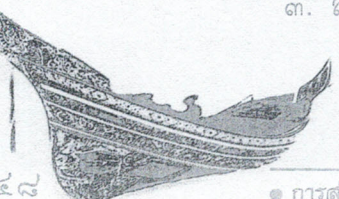
๕. น้ำมันทिनเนอร์

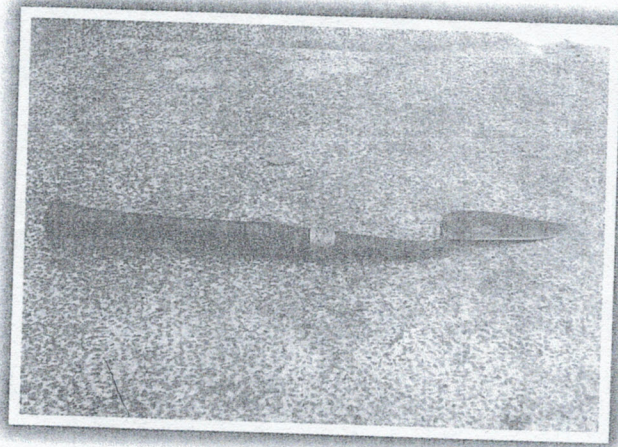

๓. ลวดผูก

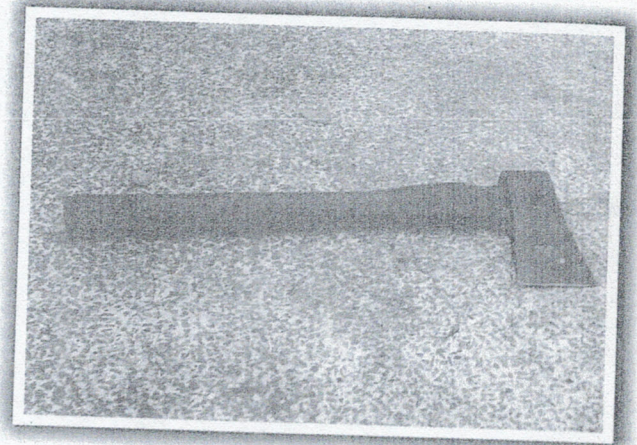

๖. มีดพริ้ว

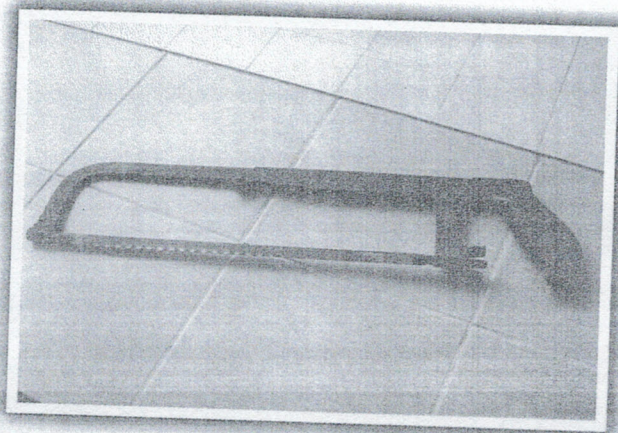

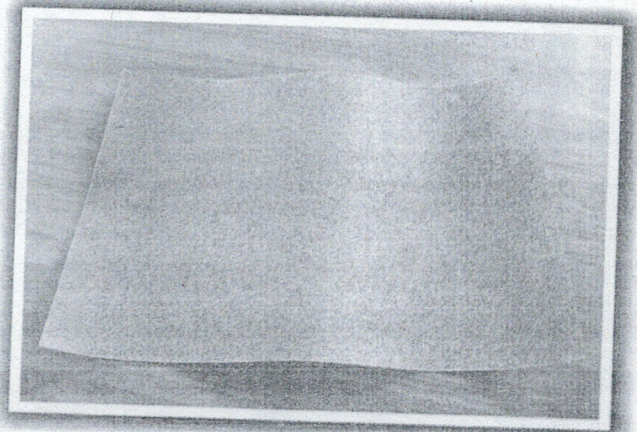
๗. มีดจ้กตอก (มีดตอก)

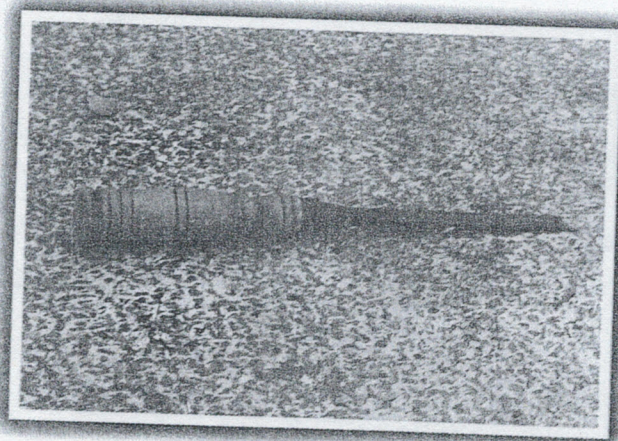
๑๐. ขวาน

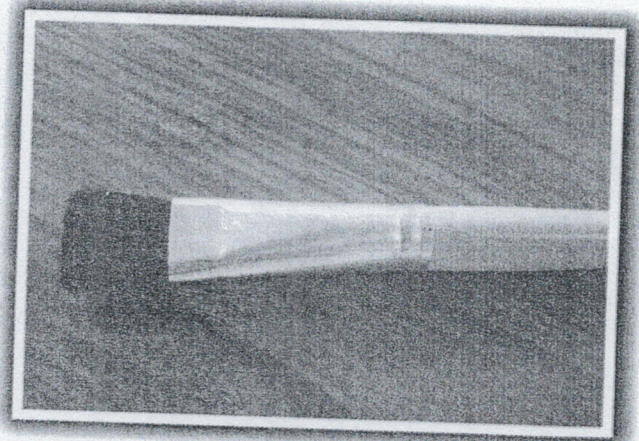
๘. เลื่อย

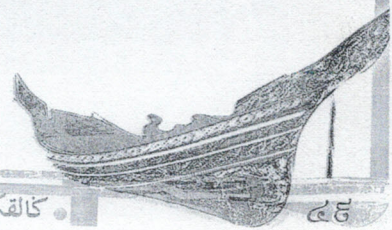
๑๑. กระจาดขทรายละเอียด

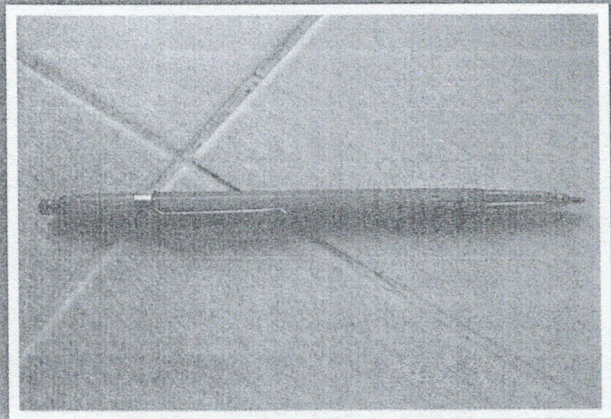
๙. สิว

๑๒. แปรงทาแลคเกอร์

กระบวนการ/วิธีการ

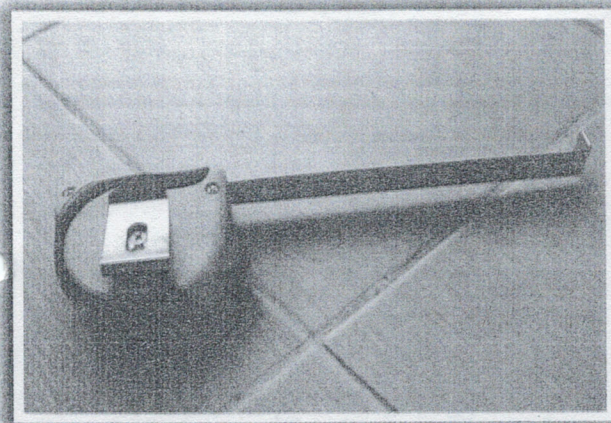

๑๓. ดินสอ ชีดไม้

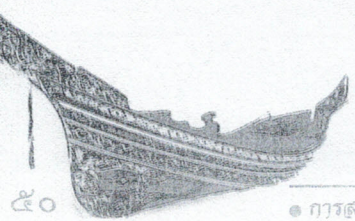

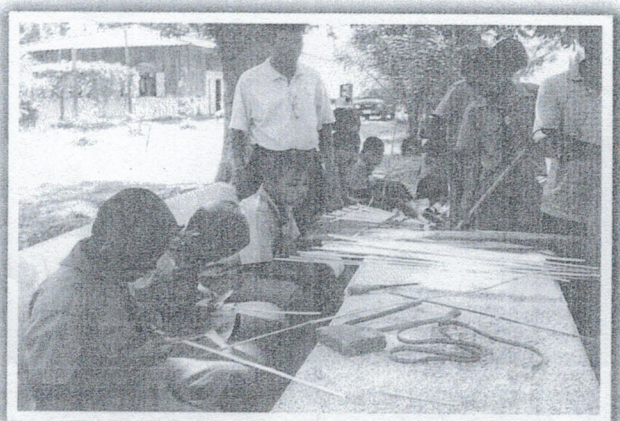
๑. เตรียมเครื่องมืออุปกรณ์ในการทำงานให้พร้อม และจัดวางให้เป็นระเบียบเพื่อความสะดวกในการทำงาน

๒. ครูแนะนำถึงเครื่องมือที่ใช้ในการทำงาน พูดถึง กฎความปลอดภัยในการใช้เครื่องมือและการบำรุงรักษาเครื่องมือ การจัดวางเครื่องมือที่ถูกต้อง

๑๔. ตลับเมตร

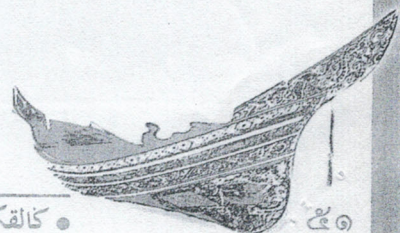
๓. เตรียมปลายไม้ไผ่ที่ใช้ทำไม้กวาด

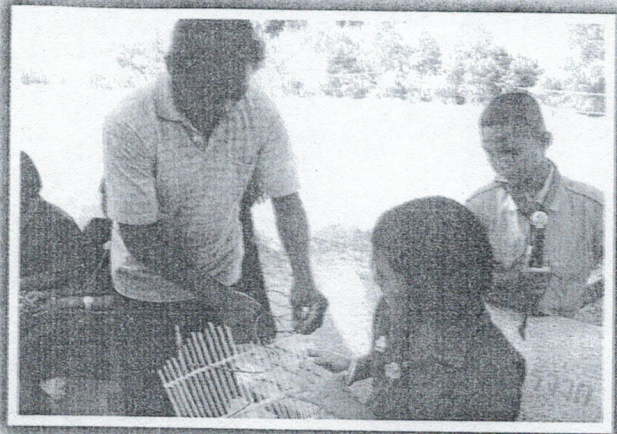
๔. กำหนดขนาด ตามแบบที่กำหนด วัดขนาดแล้ว
ขีดกำหนดขนาด

๕. เจาะรูเดือยตามที่กำหนดขนาดด้วยสิ่ว เพื่อใส่ซี่
ไม้กวาด

๖. กำหนดขนาดความยาวของซี่ ตัดไม้ไผ่เพื่อทำซี่
ไม้กวาด แล้วนำมาผ่าด้วยมีดพร้าเพื่อทำซี่ไม้กวาด
ให้ได้ขนาดพอเหมาะ แล้วนำไปเหลาด้วยมีดจักตอก
(มีดตอก) ให้มีลักษณะกลมสวยงาม ทุกซี่ให้มีขนาด
ที่เท่า ๆ กัน

๗. นำชี้ไม้กวาดที่เตรียมไว้มาสอดเข้าไปในรูเดือยที่
ตะกร้าเตรียมไว้ ตัดโค้งให้ได้รูปทรงที่สวยงาม

๘. นำไม้ไผ่ที่ใช้ทำแผ่นประกบมาทาบประกบแล้ว
ด้วยลวด ใช้เชือกพลาสติกที่เตรียมไว้สำหรับผูก
ไม้กวาด ผูกให้ติดกับชี้ไม้กวาดให้แน่น

๙. วัดขนาดส่วนปลายของไม้กวาดแล้วขีดทำ
เครื่องหมาย ตัดส่วนปลายของไม้กวาดที่เหลือทิ้งไป
เหลาสวนปลายให้มนเล็กน้อย

๑๐. ขัดถูส่วนต่าง ๆ ของไม้กวาดด้วยกระดาษทราย
ละเอียด

๑๑. ทาไม้กวาดด้วยแลคเกอร์เพื่อความสวยงาม
และคงทน

การต่อยอดเพื่อให้เกิดรายได้

สามารถจำหน่ายให้กับตัวแทนร้านค้า
สามารถเป็นที่ให้ทำความสะอาดบ้านได้ ฯลฯ เพื่อที่
จะก่อให้เกิดรายได้แก่ครอบครัวและชุมชน

